

32

DEKRET

z dnia 22 stycznia 1946 r.

o zawieszeniu biegu przedawnienia i przedłużeniu terminów prawa wekslowego i czekowego.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz.U.R.P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Dla weksli i czeków, wystawionych przed dniem wejścia w życie niniejszego dekretu, zawiesza się bieg przedawnienia przewidzianego w art. 70 prawa wekslowego z dnia 28 kwietnia 1936 r. (Dz.U.R.P. Nr 37, poz. 282) i w art. 52 prawa czekowego z dnia 28 kwietnia 1936 r. (Dz.U.R.P. Nr 37, poz. 283) do dnia 31 grudnia 1946 r., o ile do dnia 25 sierpnia 1939 r. roszczenia te nie uległy przedawnieniu.

Art. 2. Terminy do przedsięwzięcia czynności, wymaganych według przepisów prawa wekslowego i czekowego dla zachowania prawa

zwrotnego poszukiwania, przedłuża się do dnia 31 grudnia 1946 r. dla weksli i czeków, wystawionych przed dniem wejścia w życie niniejszego dekretu, o ile terminy te do dnia 25 sierpnia 1939 r. nie upłynęły.

Art. 3. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 4. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski

w/z Minister Sprawiedliwości:
Leon Chajm

33

DEKRET

z dnia 22 stycznia 1946 r.

o wyjątkowym dopuszczaniu do obejmowania stanowisk sędziowskich, prokuratorskich i notarialnych oraz do wpisywania na listę adwokatów.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz.U.R.P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. 1. Osoby, które ze względu na kwalifikacje osobiste oraz działalność naukową, zawodową, społeczną lub polityczną i dostateczną znajomość prawa nabytą bądź przez pracę zawodową, bądź w uznanych przez Ministra Sprawiedliwości szkołach prawniczych dają rękojmię należytego wykonywania obowiązków sędziowskich lub prokuratorskich, mogą być mianowane na stanowiska asesora sądowego, sędziego lub prokuratora po udzieleniu im zwolnienia od wymagań ukończenia uniwersyteckich studiów prawniczych z przepisnymi w Polsce egzaminami, odbycia aplikacji sądowej i złożenia egzaminu sędziowskiego oraz przesłużenia określonej liczby lat na stanowiskach sędziowskich i prokuratorskich.

2. Osoby, wymienione w ust. 1, w przypadku zwolnienia ich tylko od wymagań ukończenia uniwersyteckich studiów prawniczych z przepisnymi w Polsce egzaminami i odbycia aplikacji sądowej mogą być dopuszczone do egzaminu sędziowskiego.

Art. 2. 1. Osoby, które co najmniej przez 10 lat były zatrudnione w charakterze urzędnika w kancelarii hipotecznej lub notarialnej i posiadają odpowiednie kwalifikacje osobiste i dostateczną znajomość prawa, mogą być mianowane na stanowisko notariusza po udzieleniu im zwolnienia od wymagań ukończenia uniwersyteckich studiów prawniczych z przepisnymi w Polsce egzaminami, odbycia aplikacji notarialnej i złożenia egzaminu notarialnego.

2. Osoby, wymienione w ust. 1, w przypadku zwolnienia ich tylko od wymagań ukończenia uniwersyteckich studiów prawniczych z przepisnymi w Polsce egzaminami i odbycia aplikacji notarialnej, mogą być dopuszczone do egzaminu notarialnego.

Art. 3. 1. Osoby, które posiadają odpowiednie kwalifikacje osobiste oraz ukończyły studia prawnicze z przepisnymi w Polsce egzaminami, jeżeli ich działalność naukowa lub zawodowa daje rękojmię należytego wykonywania zawodu adwokata, mogą być wpisane na listę adwokatów po zwolnieniu ich od wymagań odbycia aplikacji sądowej i adwokackiej oraz złożenia egzaminu adwokackiego.

2. obrońcy sądowi i obrońcy przy sądach grodzkich, upoważnieni do prowadzenia cu-

dzych spraw na mocy dekretu z dnia 8 lutego 1919 r. w przedmiocie przepisów tymczasowych o obrońcach sądowych i obrońcach pokoju (Dz.P.P.P. Nr 15, poz. 205), mogą być wpisani na listę adwokatów zgodnie z ust. 1, chociażby nie ukończyli studiów prawniczych z przepisanyymi w Polsce egzaminami.

3. Osoby, wymienione w ust. 1 i 2, w przypadku zwolnienia ich tylko od wymagań odbycia aplikacji sądowej i adwokackiej, mogą być dopuszczone do egzaminu adwokackiego.

Art. 4. Przewidzianych w art. 1, 2 i 3 zwolnień od wymienionych tam wymagań obowiązujących przepisów oraz zezwoleń na dopuszczenie do egzaminów udzielić może Mini-

ster Sprawiedliwości w ciągu pięciu lat od dnia wejścia w życie niniejszego dekretu.

Art. 5. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 6. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski

Minister Sprawiedliwości:
Henryk Świątkowski

34

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 6 grudnia 1945 r.

o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe osób wojskowych.

Na podstawie art. 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu wojska (Dz.U.R.P. Nr 86, poz. 664) zarządza się, co następuje:

Dział I.

Przepisy ogólne.

§ 1. (1) Rozporządzenie niniejsze reguluje należności za podróże służbowe, delegacje i przeniesienia w kraju i poza granicami państwa żołnierzy Wojska Polskiego.

(2) Przez nazwę żołnierze rozumieć należy generałów, oficerów i podoficerów w służbie czynnej.

§ 2. Żołnierzom w razie podróży służbowej (komisji) lub odkomenderowania (delegacji) do miejscowości położonej poza zwykłym ich miejscem służbowym należą się:

1. diety,
 2. zwrot kosztów przejazdu.
- § 3. W razie przeniesienia na inne miejsce służbowe należą się żołnierzom:
1. diety dla nich i członków rodziny,
 2. zwrot kosztów ich przejazdu i członków rodziny,
 3. ryczałt za przeniesienie,
 4. zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego.

§ 4. Za członków rodziny uważa się osoby wymienione w art. 3 dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 27 grudnia 1944 r. o tymczasowym uregulowaniu uposażeń pracowników państwowych (Dz.U.R.P. Nr 16, poz. 83) w brzmieniu dekretu z dnia 24 maja 1945 r. (Dz.U.R.P. Nr 24, poz. 137).

§ 5. Przez uposażenie miesięczne rozumie się wszystkie kwoty wypłacane za dany mie-

siąc z tytułu uposażenia służbowego, mające charakter stały, bez potrąceń.

§ 6. W razie przeniesienia żołnierza do miejscowości, do której był uprzednio odkomenderowany (delegowany), służy mu oprócz należności z tytułu przeniesienia zwrot kosztów przejazdu do miejscowości, w której miał stały przydział służbowy i z powrotem oraz diety za czas przejazdu, o ile przejazd ten jest konieczny w celu uregulowania spraw, wynikających wskutek przeniesienia.

§ 7. Odkomenderowanie (delegacja) może trwać najwyżej pół roku. Przedłużenie odkomenderowania (delegacji) ponad ten okres może nastąpić jedynie w przypadkach wyjątkowych, uzasadnionych ważnymi względami służbowymi, na mocy decyzji Ministra Obrony Narodowej, wydanej w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Dział II.

Należności za podróże służbowe, delegacje i przeniesienia w kraju.

Rozdział I.

Diety.

§ 8. W razie podróży służbowej do miejscowości, położonej poza zwykłym miejscem służbowym żołnierza, diety należą się za cały czas trwania tej podróży.

§ 9. W razie odkomenderowania (delegacji) do miejscowości, położonej poza zwykłym miejscem służbowym żołnierza, diety należą się za czas przejazdu i pozostawania w odkomenderowaniu (delegacji).